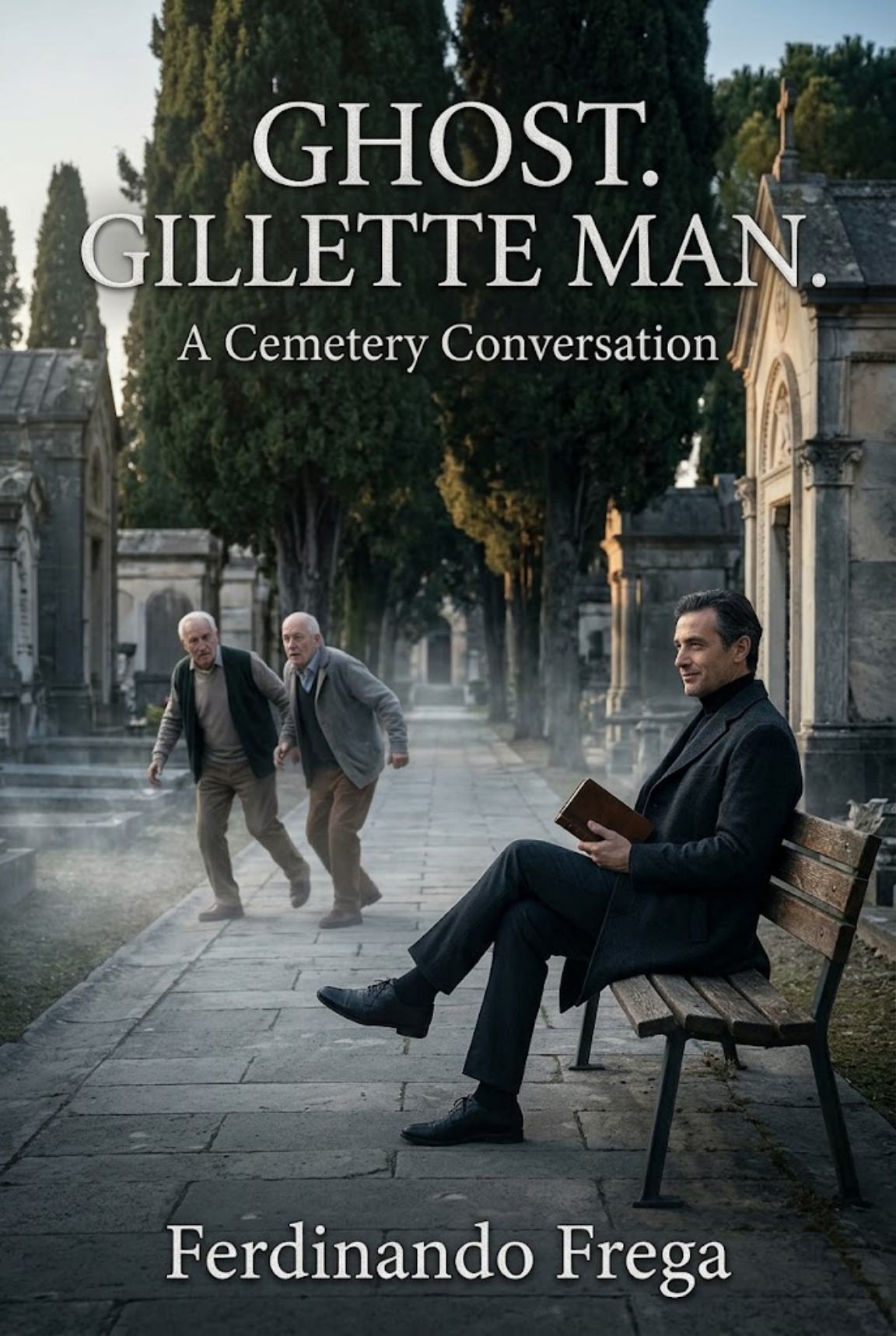

GHOST.
GILLETTE MAN.
A Cemetery Conversation
Ferdinando Frega

HỒN MA. NGƯỜI ĐÀN ÔNG GILLETTE.

“Tôi chỉ là một hồn ma.”

The P&G Saga · 20

Sáng hôm ấy tôi đi bộ đến nghĩa trang. Hôm đó là ngày kỷ niệm sinh nhật Cha, và sau một quãng đường dài đi bộ như thế tôi dừng lại một chút để nghỉ, và tìm được một chiếc ghế dài để ngồi, một phần đã có hai ông cụ ngồi.

Tôi chào họ — một quy tắc cũ mà người đồng nghiệp xứ Galilê của tôi để lại cho chúng ta, về những người lạ — và tôi đang ngồi xuống cho lại hơi thì hai người bắt đầu nói to, một cuộc trò chuyện công khai mà, xem ra, chẳng hề có ý giữ bí mật, trong khi tôi ngồi ngay đó.

Người trẻ hơn hỏi người già hơn ông nghĩ mình sẽ chết thế nào, và ông muốn ai có mặt ở đám tang của mình. Người kia đáp: “Ở tuổi tôi, mới 96 thôi, tôi chẳng còn mấy yêu cầu, và tôi không mong mọi người quen biết tôi đều có mặt khi tôi chết, vì tôi hy vọng sẽ đi chào tạm biệt họ trước, dù họ ở bất cứ đâu.”

Và đáp lại, ông cụ hỏi người trẻ hơn: “Còn ông, ông muốn chết thế nào?”

“À,” ông nói, “tôi 62 tuổi, tôi đã vay gần 26 khoản giữa ngân hàng và công ty tài chính, cộng thêm một khoản thế chấp cho căn nhà mà tôi sẽ chẳng bao giờ thấy, và lũ khốn nạn này đều nhanh tay bắt tôi ký hợp đồng bảo hiểm phòng khi tôi chết trước — chúng che chắn cái đít của chính chúng. Trong khi đó, một khi ông đã chết, Nhà

nước xóa hết các hóa đơn thuế và tiền phạt. Còn về thừa kế, tôi chẳng có gì để lại. Có gì tôi đều lo trao cho từng người phụ nữ tôi gặp trong đời — nhưng theo quy tắc 'từng chút một'."

"Xin lỗi vì câu hỏi và sự tò mò của tôi, nhưng cái 'từng chút một' ấy là gì? Tiền, có lẽ?"

"Không, bạn ơi. Chỉ là tình yêu — nhưng là thứ tình yêu không quay trở lại, y như cuộc đời khi người ta đưa ông vào thế giới này."

Hai người phá lên cười, và tôi cũng cười theo. Rồi họ quay sang tôi và hỏi tôi nghĩ sao.

"Cảm ơn hai ông đã chia sẻ, và tôi mừng là cả hai ông đều nhìn thấy tôi, vì tôi chỉ là một hồn ma. Và nếu ánh mắt chúng ta đang gặp nhau ngay lúc này, nghĩa là cả hai ông đều đang đi đúng đường, con đường dẫn về nhà Cha."

Họ bật dậy, túm lấy hạ bộ của mình — bùa chống xui xẻo cổ xưa của người Ý — và chạy nhanh hết sức đôi chân có thể mang họ đi.

Tôi còn chưa kịp nói hết câu đùa nhỏ đầy mỉa mai của mình, vậy mà chỉ với cái "xem trước ngữ nghĩa" họ đã sụp đổ vì sợ hãi. Đó là lúc tôi hiểu ngôn từ mạnh mẽ đến nhường nào.

Tôi nghĩ mình nên bắt đầu cẩn thận hơn, bây giờ và trong tương lai, vì chính tôi cũng có thể gặp phải nguy cơ chạm mặt một hồn ma — và có lẽ hắn sẽ hỏi tôi rằng, để gặp được những con người của web, bạn có cần trả tiền cho ADS và SEO không, hay làm như tôi đã làm: không cần chúng.

Ferdinando